

Sektionen för lokal och regional utveckling
Nils-Olof Zethrin

Förord

Kommuner och regioner har ett grundläggande intresse av att utveckla förutsättningar för att idrotta. Fysiska aktiviteter är viktiga när de utövas inom idrottsrörelsen, men även när de bedrivs på egen hand och i andra sammanhang. Aktiviteterna bidrar till samhällsvinster. Dessa vinster handlar inte enbart om folkhälsan utan är av ekonomiskt betydelse och stärker demokratin. Aktiviteterna bidrar även med individuella positiva värden. Det är därför oroande att andelarna aktiva barn och unga minskar inom föreningsidrotten trots ökat ekonomiskt stöd till idrottsrörelsen från kommunerna samtidigt med ett växande kommunalt ekonomiskt engagemang i idrottsanläggningar. Däremot är det glädjande att Sverige ligger i europatoppen avseende andelar av befolkningen som tränar och idrottar.

Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) slår vakt om idrottens positiva värden och pekar samtidigt på utvecklingsbehov. Detta positionspapper från SKR syftar till att lyfta fram ett antal viktiga områden, för den kommunala och regionala nivån, som ska kunna möjliggöra en mer måluppfyllande idrottspolitik i framtiden.

Den självständiga svenska idrottsrörelsen är enastående i sin bredd, även i jämförelse med andra civilsamhällesaktörer och i ett internationellt perspektiv. Läger man till skolans idrottsutbud, miljöer för egeninitierade aktiviteter, det kommersiella utbudet för idrottsutövande och möjligheterna att som åskådare ta del av idrott så kan idrottens totala betydelse i samhället inte underskattas. När man lägger ihop bidrag, stöd och tillhandahållande av anläggningar är kommuner och regioner den svenska idrottsrörelsens största finansiärer. Det är på den lokala nivån som idrotten utövas och de lokala förutsättningarna är avgörande för om idrott verkligen blir den kraft den har potential att vara.

Detta positionspapper antogs av förbundets styrelse 21 april 2023 och kommer att bilda underlag för kontakter med regeringen, svensk idrottsrörelse samt berörda myndigheter. Det kan även utgöra ett stöd till medlemmarna.

Sveriges Kommuner och Regioner

Anders Henriksson
Ordförande

Ståndpunkter

SKR anser att:

- regeringen och myndigheter samt Riksidrottsförbundet och Sveriges Olympiska Kommité, ska bidra till utvecklingen av samhällsvetenskaplig forskning. Detta i syfte att stärka kunskaperna om idrottens sociala, ekonomiska och kulturella roll samt dess villkor i det svenska samhället. Syftet ska också vara att bidra till ökad integration och att tillgängliggöra idrott för alla. Dessutom bör studier göras av effekterna från regeringens idrottspolitiska satsningar,
- breddidrotten för såväl barn, unga som vuxna stärks och prioriteras: Det är en viktig uppgift att identifiera och ge prioritet åt människor som inte kan eller inte valt att aktivera sig inom den föreningsdrivna idrotten,
- offentliga bidragsgivare och idrottsrörelsen tillsammans utvecklar system att fördela resurserna. Detta i syfte att de grupper som idag av olika anledningar befinner sig utanför idrotten mer kommer ifråga för samhällsstödet. Inte minst behövs en jämnare fördelning mellan flickor och pojkar samt en ökad tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning,
- regeringen ger uppdrag till lämplig organisation för att etablera och utveckla en nationell kompetens- och bidragsgivning till innovativ idrottsanläggningsutveckling. Det kan substantiellt bidra till att omsätta kunskaps- och erfarenhetsutveckling till nyskapande anläggningar,
- syftet med statens bidragsgivning till idrotten ska tydliggöras och följas upp systematiskt för att belysa om bidragen verkligen bidrar till de uppsatta målen,
- större statliga idrottspolitiskt motiverade satsningar utformas med grund i ett gediget kunskapsläge och i dialog med kommuner och regioner,
- utifrån miljö- och klimatmässiga samt andra hållbarhetsskäl intensifiera dialogen mellan kommun- och regionsektorn och idrottsrörelsens olika aktörer för att främja mer hållbara aktiviteter och anläggningar,
- det är av vikt att stödja kommuner och regioner i deras arbete med att främja ett miljömässigt mer hållbart idrottande samt sprida kunskap och stimulera kunskapsutveckling om miljömässiga effekter,
- regeringen och statliga aktörer ska uppmärksammas på miljö-, klimat och hållbarhetsmässiga hänsynstaganden relaterat till idrott,

- tillsätta mikroplaster till produkter såsom konstgräsanläggningar, ridbanor, skyttevallar och andra aktuella anläggningar regleras på adekvata sätt samt att SKR i dialog med förbund prioriterar hållbarhetsöverväganden,
- större internationella idrottsevenemang omfattas av statliga strategier med hänsyn till export- och investeringsfrämjande, med ett uttalat statligt åtagande och statliga ekonomiska garantier,
- det behöver därför utvecklas en dialog mellan elitidrottens företrädare, klubbar och förbund och företrädare för arenaägare kring krav på anläggningar,
- finansieringsprincipen är en utgångspunkt när krav formuleras rörande elitidrottsanläggningar. Kravspecifikationer som beslutas inom elitidrottens nationella eller internationella organisationer ska finansieras av kravställaren, dvs. idrotten – förbund, elitförening eller klubb, m.fl. I annat fall hamnar kostnaderna annars ofta hos kommunen som arenaägare. Hänsyn måste tas till vad arenan och verksamheten kan ge tillbaka till kommunen och dess invånare,
- det behövs ett utvecklat kunskapsbyggande kring elitidrottens betydelse för samhällsekonomin,
- det behövs vägledande principer för hur elitidrottens krav och önskemål visavi arenaägare ska kunna hanteras inom kommunkollektivet,
- relationen mellan arenaägande kommuner och den arenabaserade elitidrotten bör präglas av förståelse för varandras förutsättningar och av viljan till att finna samarbetslösningar,
- krav som sätts på idrottsarenorna från nationella idrottsorganisationer och/eller elitföreningar till de arenaägande kommunerna måste framföras med så god framförhållning som möjligt. Detta för att utrymme ges för analyser, projekteringar och byggprocesser. Dessa krav ska vara relaterade till adekvata ekonomiska och miljömässiga överväganden avseende de förändringar och kompletteringar som efterfrågas,
- eftersom utgångspunkten i SKR:s idrottspolitiska positionspapper är att slå vakt om den samlade svenska idrottsmodellen finns det anledning att det skapas en samlad analys från idrottsrörelsen rörande elitidrottens anläggningskrav.

Idrottens förutsättningar, roller och möjligheter

Den statliga idrottspolitiken karaktäriseras av ett ekonomiskt stöd till idrottsrörelsen samt att Riksidrottsförbundet agerar i myndighets ställe. Regionerna fördelar stöd till idrottsorganisationer, utvecklar folkhälsoarbetet samt initierar engagemang kopplade till det regionala utvecklingsuppdraget. De största offentliga stöden till idrott kommer från kommunerna.

Kommunernas driftskostnader för idrotts- och fritidsanläggningar är stora. Dessa kostnader ökar kontinuerligt. De har mellan 2001 och 2021 ökat från 5,5 miljarder kronor till 13,6 miljarder kronor i löpande priser. Driftskostnaderna är nära fem gånger större än det kommunala stödet till föreningarna som år 2021 uppgick till 3 miljarder kronor. Summan 3 miljarder kronor motsvarar en 50-procentig ökning sedan 2001. Det samlade årliga reguljära statliga idrottsanslaget till idrottsrörelsen är 2,1 miljarder kronor år 2023 att jämföra med 0,7 miljarder kronor 2001.

Det går att slå fast att kommunerna har en central roll när det gäller att skapa förutsättningar för motion och idrott och där de största ekonomiska åtagandena är kopplade till anläggningar. Det går att notera att det samlade stödet till idrottsrörelsen har ökat över tid även med hänsyn till konsumentprisindex som ökat med 28.5 procent från 2001 till 2021.

Idrottsrörelsen är betydelsefull när det gäller att öka medborgarnas fysiska aktivitet, bidra till en god folkhälsa samt främja demokratiskt grundad delaktighet. Ideella idrottsaktiviteter kan bidra till social sammanhållning och social integrering av sårbara grupper. Detta utgör viktiga delar av det samlade välfärdsarbetet. Alla medborgare ska ha tillgång till idrott. Det är särskilt angeläget att tidigt ge barn och ungdomar möjligheter till goda motionsvanor.

Den övergripande roll som idrotten har kompletteras också av ett antal annat. Exempel på det är den särskilda roll som idrott kan spela för människor med funktionsnedsättning och för att underlätta integrationen, bidra till jämställdhet och jämlikhet samt för attraktiva livsmiljöer och besöksnäring.

Den potential som tillerkänns idrottsrörelsen och idrottsaktiviteter för att öka den hälsofrämjande fysiska aktiviteten utnyttjas inte fullt ut och kan utvecklas ytterligare.

En viktig utgångspunkt hos kommuner och regioner är att idrott och motion inte enbart avgränsas till den verksamhet som bedrivs av idrottsrörelsen. De flesta idrotts- och motionsaktiviteterna bedrivs inte inom föreningsidrotten och på traditionella idrottsanläggningar. De äger rum på till exempel gym, i skogar, på promenadvägar och i skidbackar. Det vill säga den bedrivs ofta

som självorganiserade aktiviteter eller utövas hos privata aktörer. När huvuddelen av invånarnas idrottande och motionerande inte äger rum på traditionella idrottsanläggningar och i idrottsföreningar omfattas de heller inte av idrottspolitikens avgränsning till stöd åt idrottsrörelsens aktörer. Att tillhandahålla hållbara infrastrukturer som tillgodoser medborgarnas skiftande behov för idrottande är en utmaning framöver.

Idrottsrelaterade politiska ståndpunkter finns även i andra ställningstaganden av SKR rörande till exempel funktionshinder och delaktighet, jämställdhet, folkhälsa och civilsamhällesfrågor.

Idrottens värde

Sverige har en unik tradition med ett brett och betydelsefullt civilsamhälle. Där utgör idrottsrörelsen en stor samlande aktör. Den svenska föreningsidrotten som vuxit fram under lång tid är uppbyggd kring ideella arbetsinsatser från ledare och föreningsföreträdare. Dessa insatser har understötts med offentliga bidrag, subventioner och tillhandahållande av anläggningar. Det offentliga samhället har viktiga roller för att skapa förutsättningar för föreningarna att utvecklas till stabila organisationer.

Under många år har det utvecklats en ordning, med lagar och regler samt stöd från kommuner regioner och från staten, som ger förutsättningar till föreningslivet att verka. Det är viktigt att slå vakt om den praktik som finns inom svensk idrottsrörelse och det värde som idrotten tillför samhället i sin helhet.

Idrottsrörelsens aktörer utgår från de ideella föreningarnas verksamhet, men en fortgående förändring är professionaliseringen av delar av verksamheterna rörande allt från själva idrottsverksamheterna till drift av anläggningar. Många idrottsföreningar är involverade i kommersiella avtal avseende anläggningar och verksamhet.

Idrott är en dynamisk och snabbt växande ekonomisk sektor och har, vid sidan om de sociala vinster som den bidrar till, kommit att spela en allt större ekonomisk roll. Den bidrar till tillväxt och sysselsättning samt är ett redskap för lokal och regional utveckling. Det har konsekvenser för i vilka politiska sammanhang som överväganden kring idrott nu görs. Utvecklingen förändrar idrottens roll, innehåll, organisering och funktion. Detta kan bidra till konsekvenser för idrottspolitikens ramar.

Idrott och svensk idrottsrörelse utgör en utvecklingskraft, men den betydelse som idrotten har för svenskt samhälle och utveckling är i allt för liten utsträckning empiriskt belyst. Detta bör göras med utgångspunkt i regioners och kommuners kunskapsbehov samt kopplas samman med den praktiska och verksamhetsnära utvecklingen.

SKR anser att:

- regeringen och myndigheter samt Riksidrottsförbundet och Sveriges Olympiska Kommité, ska bidra till utvecklingen av samhällsvetenskaplig forskning. Detta i syfte att stärka kunskaperna om idrottens sociala, ekonomiska och kulturella roll samt dess villkor i det svenska samhället. Syftet ska också vara att bidra till ökad integration och att tillgängliggöra idrott för alla. Dessutom bör studier göras av effekterna från regeringens idrottspolitiska satsningar.

Idrott och motion ska främja folkhälsan – för alla

Fysiska aktiviteter är bra för hälsan. Brist på sådana skapar i förlängningen fysiska hälsoproblem och inaktivitet som kan bidra till ensamhet och psykisk ohälsa. Idrotten ska beröra och vara tillgänglig för så många som möjligt såväl barn, unga, vuxna som äldre. Idrotten ska därför vara trygg, jämställd, jämlik och tillgänglig för personer med funktionsnedsättning.

Motions- och idrottsvanor i befolkningen ser olika ut. Stora grupper idrottar och motionerar mer idag än tidigare. Idrottande unga utanför föreningsidrotten ökar samtidigt som andelarna unga aktiva i föreningsidrotten minskar. Det finns även grupper som inte är engagerade i lika hög grad som andra. Det finns förhållanden som påverkar val att idrotta och i vilka former det sker. Utöver kön så inverkar bland annat socioekonomi, etnicitet, familjeförhållanden, könsidentitet, utbildning, funktionshinder och geografi på barns och ungdomars delaktighet i aktiviteterna. Sammantaget är utmaningarna både att öka deltagandet i föreningsidrotten, med sina särskilda positiva värden, men också att skapa förutsättningar för idrottande utanför föreningsidrotten.

Det finns starka motiv att arbeta strategiskt med de folkhälsovinster som idrottande kan ge. Det sker genom att bygga upp infrastrukturer som lockar fler att delta och genom att tillhandahålla organiserade och självorganiserade idrottsaktiviteter samt stödja föreningslivet som kan locka bredare grupper än idag. Viktigt är utformningen i bostadsområdet och lokalsamhället, inte minst utformningen av idrottsanläggningar och miljöer för idrottande.

Det behövs ett statligt engagemang som stimulerar innovativ idrottsanläggningsutveckling för att locka fler att delta i idrott. Detta engagemang kan bidra till att omsätta kunskap och politiskt fattade

prioriteringar i attraktiva anläggningar och miljöer för idrott och fysiska aktiviteter. Processer som även kan stimuleras via bidragsgivning.

Föreningsidrotten har idag en stark ställning hos barn och unga. När barnidrotten övergår i ungdomsidrott börjar föreningarna att tappa medlemmar och detta ökar i takt med stigande ålder. Förklaringarna till att unga slutar med den organiserade idrotten är komplexa. Samhället förändras snabbt och unga människor ställer idag annorlunda krav på det omgivande samhället än tidigare. Det politiska fokuset på föreningsidrottandet är inte alltid i takt med ungas preferenser för idrott och träning.

Utvecklingen med minskade andelar barn och unga inom föreningsidrotten reser frågor. Dessa bör mana till eftertanke bland idrottens alla aktörer. Det kan konstateras att idrottens tillgänglighet alltjämt är ojämnt fördelad och att mycket arbete återstår innan föreningsidrotten förverkligat sitt mål om idrott åt alla.

SKR anser att:

- breddidrotten för såväl barn, unga som vuxna stärks och prioriteras: Det är en viktig uppgift att identifiera och ge prioritet åt människor som inte kan eller inte valt att aktivera sig inom den föreningsdrivna idrotten,
- offentliga bidragsgivare och idrottsrörelsen tillsammans utvecklar system att fördela resurserna. Detta i syfte att de grupper som idag av olika anledningar befinner sig utanför idrotten mer kommer ifråga för samhällsstödet. Inte minst behövs en jämnare fördelning mellan flickor och pojkar samt en ökad tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning,
- regeringen ger uppdrag till lämplig organisation för att etablera och utveckla en nationell kompetens- och bidragsgivning till innovativ idrottsanläggningsutveckling. Det kan substantiellt bidra till att omsätta kunskaps- och erfarenhetsutveckling till nyskapande anläggningar.

Idrottens kostnader ska följas upp och redovisas

Idrotten och idrottsrörelsen befinner sig i ett fält som spänner från kommersialism och masskonsumtion till det ideella civilsamhället. Resurserna till verksamheterna kommer från hela detta fält. Heltäckande

uppgifter saknas om idrottsrörelsens totala kostnader och finansiering, men det kan konstateras att det är avsevärda resurser som omsätts inom idrotten.

Ett starkt engagemang från offentligt håll bidrar till likvärdiga möjligheter till idrottsverksamhet och betydande bidrag till idrotten lämnas idag från kommunerna och regionerna såväl som staten. Syftet med de offentliga stöden är i huvudsak att stödja bredd- och motionsidrotten.

Studier har visat att statens syften med sin bidragsgivning inte fullt ut tillgodoses. Olika statliga satsningar har gjorts genom åren. Det har handlat om så kallade idrottslyft och handslag liksom om försök att stimulera med idrott och fysiska aktiviteter för fritidsaktiviteter på sommaren och mer allmänna fritidskort. Oavsett karaktär på de statliga satsningarna har dessa konsekvenser för kommuner och regioner. En god dialog med kommun- och regionssektorn är avgörande för att underlätta långsiktig måluppfyllelse, synergieffekter och samspel med lokala och regionala prioriteringar. Som grund för detta behövs kunskapsunderlag för att synliggöra satsningarnas kostnader och organisering och möjliggöra analyser av effekterna av desamma.

Sett över tid har idrottsrörelsen fått mycket stora ökningar i stöd både från stat och kommuner. Från kommunerna har föreningsstöden och , driftkostnaderna till idrottsanläggningar ökat. Dessutom har bestånden av de idrottsanläggningar där huvuddelen av de föreningsaktiva barn och ungdomarna byggts ut. Effekterna av stöden är inte klarlagda. Det syns också en illavarslande långvarig trend om minskade andelar barn och unga i föreningsidrotten. Det bidrar till frågor reses om ökande stöd och ökande satsningar på anläggningar i förhållande till kommunernas idrottspolitiska och folkhälsomässiga mål.

SKR anser att:

- syftet med statens bidragsgivning till idrotten ska tydliggöras och följas upp systematiskt för att belysa om bidragen verkligen bidrar till de uppsatta målen,
- större statliga idrottspolitiskt motiverade satsningar utformas med grund i ett gediget kunskapsläge och i dialog med kommuner och regioner.

Miljömässig hållbarhet och klimat

Idrottsaktiviteter och idrottsanläggningar påverkar miljö och klimat på en rad olika sätt. Det kan handla om material som används vid utövningen, anläggningar som bidrar till utsläpp och energiåtgång eller transporter relaterade till aktiviteterna. Delar av den organiserade idrotten har över tid

utvecklat behov av allt mer avancerade anläggningar och behov av att kunna bedriva verksamheterna under stora delar av året. Dessa aspekter har inte tidigare uppmärksammats tillräckligt ur hållbarhetsperspektiv.

SKR anser att:

- utifrån miljö- och klimatmässiga samt andra hållbarhetsskäl intensifiera dialogen mellan kommun- och regionsektorn och idrottsrörelsens olika aktörer för att främja mer hållbara aktiviteter och anläggningar,
- det är av vikt att stödja kommuner och regioner i deras arbete med att främja ett miljömässigt mer hållbart idrottande samt sprida kunskap och stimulera kunskapsutveckling om miljömässiga effekter,
- regeringen och statliga aktörer ska uppmärksammas på miljö-, klimat och hållbarhetsmässiga hänsynstaganden relaterat till idrott,
- tillsätta mikroplaster till produkter såsom konstgräsanläggningar, ridbanor, skyttevallar och andra aktuella anläggningar regleras på adekvata sätt samt att SKR i dialog med förbund prioriterar hållbarhetsöverväganden.

Elitidrotten vilar på ett gemensamt ansvar

Elitidrotten röner stort intresse. Den kan ses ur idrotts- och näringslivspolitiska perspektiv. Detta rör både elitidrottens anläggningar och elitidrotten som en del av besöksnäringen.

Elitidrottare med medialt genomslag kan vara viktiga förebilder. Intresset i befolkningen, för såväl den lokala klubben som för nationell och internationell elitidrott, för med sig positiva effekter. Dessa effekter bidrar till ökat idrottsintresse, en stärkt lokal identitet och en ökad ekonomisk omsättning inom olika branschnärings. Vidare kan mediernas bevakning av elitidrotten såväl som idrottsturismen och evenemangsnärings ge bidrag till samhällsekonomin. Det finns ett brett samhällsintresse i att elitidrott får goda förutsättningar att utvecklas.

Det råder en internationell konkurrens om större internationella idrottsevenemang. Sverige saknar ett uttalat statligt engagemang med syfte att arrangera sådana. Detta betyder att internationella evenemang som kan generera internationell turism inte får stöd från statlig nivå. Eftersom internationella idrottsevenemang är av ett nationellt intresse som skapar mervärden för hela Sverige och inbringar skatter till staten menar SKR att det är orimligt att det idag endast är kommuner, regioner, idrottsrörelse och näringsliv som utan statlig involvering tar allt ansvar för sådana arrangemang.

Det har formats en svåröverskådlig behovsbild kring elitidrottens arenor. Det har skett under en långvarig period av omfattande krav från idrottsorganisationer. Det är inte enbart idrottsrörelsens olika aktörer som ställer krav på elitidrottens anläggningar. De kommer även från ordningsmakt, media, sponsorer och näringsliv. Kraven och önskemålen kan röra allt från spelplanens beskaffenhet, publik- och mediafaciliteter, belysning till läktares storlek.

Arenautvecklingen sker genom samarbete mellan idrottsförbund, klubbar, kommuner och näringsliv. Det är huvudsakligen kommunerna som äger arenorna, även om ägarförhållanden varierar något mellan olika sporter. Den kommunala involveringen i elitidrottsarenor är ofta en förutsättning för att de ska utvecklas. Enligt SKR:s anläggningsrapport 2019 äger kommunerna 8 av 10 evenemangsarenor med över 3 000 sittplatser. Kommunerna kan bedömas vara involverade i finansieringslösningar för de flesta övriga. Det är oftast kommunerna som slutligt får bära väsentliga delar av kostnaderna för elitidrottens anläggningar.

En ytterligare dimension att beakta är att kraven medför att idrottsrörelsens aktörer prioriterar elitidrott och framförallt herrelidrott. Detta innebär i förlängningen prioriteringar av andra värden än annars vanligt förekommande idrottspolitiska målsättningar såsom folkhälsa, delaktighet, jämställdhet och inkludering.

Att idrotten i vissa fall behöver arenor som är anpassade för internationella och nationella idrottsliga krav, besökarnas förändrade behov, liksom krav på ordning, säkerhet och mediala önskemål är en självklarhet. Men det är inte alltid givet att arenaägare kan svara upp mot krav och önskemål.

Den arenabaserade idrotten finns i ett kommersiellt sammanhang där dess intäkter kommer från flera källor såsom sponsorintäkter, försäljning av varor, tjänster och spelare, publik- och mediaintäkter. När en elitidrottsförening har en betydande ekonomisk omsättning finns det goda motiv från kommunens såväl som elitföreningens sida att den ömsesidiga relationen är grundad i långsiktiga ekonomiska analyser, idrottspolitiska överväganden och lokala behov. Det vill säga att inte enbart låta den styras av generella krav beslutade av andra inom idrottsrörelsen med svag hänsyn till lokala förhållanden.

Det kan hastigt uppkomma arenakrav från idrottens aktörer då lag avancerar i seriesystemen. De följs ofta av kostnadsdrivande processer. Det är orimligt att kommunala arenaägare med kort varsel ställs inför villkorade och kostsamma krav trots att det kan finnas gemensamma intressen mellan idrottsaktören och kommunen av lokal attraktiv elitidrott.

Önskemålen om och kraven på anläggningarna är kostsamma för kommunerna. Effekterna för lokal tillväxt och attraktivitet samt för de lokala idrottspolitiska målens uppfyllande är oklara. Därför är det betydelsefullt att göra en helhetsbedömning där kommunernas finansiella stöd och subventioner till elitföreningar värderas i förhållande till vad det kan bedömas ge tillbaka till kommunen i form av olika värden. Sådana värden kan vara tillväxt, inflyttning till kommunen, stärkt varumärke, ökade intäkter för näringslivet inom olika branscher och som inspirerande förebild för barn, ungdomar och vuxna.

SKR anser att:

- större internationella idrottsevenemang omfattas av statliga strategier med hänsyn till export- och investeringsfrämjande, med ett uttalat statligt åtagande och statliga ekonomiska garantier,
- det behöver därför utvecklas en dialog mellan elitidrottens företrädare, klubbar och förbund och företrädare för arenaägare kring krav på anläggningar,
- finansieringsprincipen är en utgångspunkt när krav formuleras rörande elitidrottsanläggningar. Kravspecifikationer som beslutas inom elitidrottens nationella eller internationella organisationer ska finansieras av kravställaren, dvs. idrotten – förbund, elitförening eller klubb, m.fl.. I annat fall hamnar kostnaderna annars ofta hos kommunen som arenaägare. Hänsyn måste tas till vad arenan och verksamheten kan ge tillbaka till kommunen och dess invånare,
- det behövs ett utvecklat kunskapsbyggande kring elitidrottens betydelse för samhällsekonomin,
- det behövs vägledande principer för hur elitidrottens krav och önskemål visavi arenaägare ska kunna hanteras inom kommunkollektivet,
- relationen mellan arenaägande kommuner och den arenabaserade elitidrotten bör präglas av förståelse för varandras förutsättningar och av viljan till att finna samarbetslösningar,
- krav som sätts på idrottsarenaerna från nationella idrottsorganisationer och/eller elitföreningar till de arenaägande kommunerna måste framföras med så god framförhållning som möjligt. Detta för att utrymme ges för analyser, projekteringar och byggprocesser. Dessa krav ska vara relaterade till adekvata ekonomiska och miljömässiga överväganden avseende de förändringar och kompletteringar som efterfrågas,
- eftersom utgångspunkten i SKR:s idrottspolitiska positionspapper är att slå vakt om den samlade svenska idrottsmodellen finns det

anledning att det skapas en samlad analys från idrottsrörelsen rörande elitidrottens anläggningskrav.